

ע"פ 8080/12 - המבקשים: המבקשות: המערערת: חדשות 10 בע"מ, ברוך קרא, אביעד גליקמן, הוצאת עית ואח'... נגד המשיב: אהוד אולמרט ואח'...

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8080/12 - י"ג

לפני:

כבוד הנשיא א' גרוניס
כבוד השופט ס' גובראן
כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית

המבקשים:	1. חדשות 10 בע"מ
המבקשות:	2. ברוך קרא
המבקשת:	3. אביעד גליקמן
המערערת:	1. הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ
	2. רויטל חובל
	שולמית זקן
	מדינת ישראל

נגד

אהוד אולמרט

המשיב:

בקשת המבקשים ("חדשות ערוץ 10") מיום
12.11.2014
לביטול צו איסור פרסום
בקשת המבקשות (עיתון "הארץ") מיום 17.11.2014
לביטול צו איסור פרסום
תגובת המערערת מיום 19.11.2014
לבקשה לביטול צו איסור פרסום
תגובת המשיב מיום 19.11.2014
לבקשה לביטול צו איסור פרסום
בקשת המבקשת (שולמית זקן) מיום 15.12.2014
לביטול צו איסור פרסום
הודעת המערערת מיום 15.12.2014 בהתאם להחלטה
מיום 9.12.2014
בקשת המשיב מיום 15.12.2014 להגיש תשובה
לבקשה שהוגשה על-ידי שולמית זקן
הודעה מטעם המשיב מיום 16.12.2014 בהתאם
להחלטה מיום 9.12.2014 ובקשה לקביעת דיון
עו"ד עיינה נוימן; עו"ד נוהר ברסלר
עו"ד טל ליבליך
עו"ד דב גלעד כהן
עו"ד יוסף (ג'ואי) אש
עו"ד איל רוזובסקי; עו"ד אלי זהר

בשם המבקשים:
בשם המבקשות:
בשם המבקשת:
בשם המערערת:
בשם המשיב:

החלטה

הנשיא א' גרוניס:

1. לפנינו בקשות לביטול צו איסור הפרסום שניתן בהחלטתנו מיום 1.6.2014 לגבי שמונה קלטות שבהן תועדו שיחות בין המשיב, אהוד אולמרט (להלן – אולמרט), לבין מי שהיתה נאשמת נוספת בתיק, שולה זקן (להלן – זקן). בימים 12.11.2014 ו-17.11.2014 הוגשו שתי בקשות להסרת איסור הפרסום מטעם "חדשות ערוץ 10" ועיתון "הארץ", בהתאמה. ביום 14.12.2014 הוגשה בקשה נוספת להסרת איסור הפרסום, הפעם מטעם זקן. המערערת (בתשובתה מיום 19.11.2014) הודיעה כי היא מסכימה לביטול צו איסור הפרסום. אולמרט (בתשובתו מאותו יום) מתנגד לביטול הצו. יוער, כי תשובתו של אולמרט הוגשה בהתייחס לבקשה שהוגשה על-ידי "חדשות ערוץ 10". נוכח התוצאה אליה הגענו באשר לבקשה זו, שלפיה דינה להתקבל ויש להורות על ביטול הצו, לא ראינו צורך לבקש את תשובתו של אולמרט גם לגבי שתי הבקשות הנוספות שהוגשו באותו עניין. עוד יוער, כי לא מצאנו לנכון להיעתר לבקשתו של אולמרט לקיים דיון בעל-פה בקשר להסרת איסור הפרסום.

2. יוזכר בקצרה, כי צו איסור הפרסום לגבי שמונה הקלטות ניתן לבקשתו של אולמרט. ברקע בקשתו של אולמרט למתן הצו עמדה בקשתה של המערערת לגביית ראיות בהתאם לסעיף 211 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – הבקשה לגביית ראיות). המערערת הוסיפה וביקשה בגדרה של הבקשה לגביית ראיות, כי בית המשפט שלערעור יעיין בחומר הראייתי

החדש. לאור בקשתה זו של המערערת, עתר אולמרט להטלת איסור פרסום על תוכן הקלטות, בנימוק כי כל עוד לא הכריע בית משפט זה בסוגיה האם יעיין בקלטות, פרסומן בתקשורת עלול לחשוף את השופטים היושבים בדין לתוכן והדין בסוגיה זו יעשה עקר. המערערת השיבה כי אינה מתנגדת למתן הצו, וכאמור, ביום 1.6.2014 נעתרנו לבקשתו של אולמרט ונתנו את הצו המבוקש.

3. ברי, כי הטעם שבגיניו התבקש צו איסור הפרסום אינו קיים עוד. ראשית, מאז ניתן צו איסור הפרסום, קבענו, בדעת רוב (בניגוד לדעתו החולקת של השופט י' דנציגר), כי נעיין בתוכן של שתי הקלטות אותן ביקשה המערערת להגיש כראיה (החלטה מיום 6.7.2014). שנית, לאחר העיין בתוכן הקלטות האמורות, קיבלנו ביום 6.8.2014 את בקשת המערערת לגביית ראיות בקשר לחלק מהחומר הראיתי שביקשה המדינה להגיש, והורינו על השבת התיק לבית משפט קמא לגביית הראיות ולמתן פסק-דין משלים (יצוין, כי בהחלטה זו נקבע, כי צו איסור הפרסום יצומצם, כך שלאחר שיוגשו לבית משפט קמא הקטעים מהקלטות שהותרו להגשה, לא יחול הצו לגבי אותם הקטעים שהוגשו). משפג הטעם שבעטיו נתבקש צו איסור הפרסום, אין סיבה להותיר את הצו על כנו.

4. אולמרט מעלה בפנינו טעמים נוספים להותרת צו איסור הפרסום על כנו (טעמים החורגים מאלו שעל בסיסם ביקש את הצו במקור), אולם לא מצאנו בהם ממש. אולמרט טוען בפנינו כי פרסום השיחות המוקלטות בקלטות יביא לפגיעה בפרטיות המשוחחים. טענה זו הועלתה על-ידו בכלליות בלבד, ואין בה כדי לענות על הרף המחמיר שנקבע בחוק לשם הטלת איסור פרסום מטעם זה (ראו, סעיף 70(ד) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הקובע כי בית משפט רשאי לאסור כל פרסום בקשר לדיוני בית המשפט לשם מניעת "פגיעה חמורה בפרטיות" של בעל דין, עד או אדם אחר ששמו הוזכר בדיון; וראו גם, ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני, פסקאות 10-8 (27.2.2008); רע"א 3788/06 יפת נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פסקה 15 לחוות-דעתו של השופט ח' מלצר (19.1.2012)). יודגש, כי המערערת ואולמרט הבהירו (בהתאם להחלטתנו מיום 9.12.2014), כי הקלטות נשוא הצו הועברו לידיו של אולמרט, כך שהייתה לאולמרט ההזדמנות להעלות טענה ממוקדת יותר בעניין תוכן הקלטות אילו היה חפץ בכך. עוד יוזכר, כי זקן, מצידה, עותרת גם היא להסרת איסור הפרסום בקשר לקלטות. כן יש גם ליתן את הדעת בקשר לטענה בדבר פגיעה בפרטיות, כי אולמרט נעשה דמות ציבורית על ידי כך שהעמיד עצמו לבחירת הציבור. על כן, גדל המשקל שיש ליתן לחופש הביטוי של המבקשים ולאינטרס הציבורי הקיים בפרסום (ראו, זאב סגל "הזכות לפרטיות למול הזכות לדעת" עיוני משפט ט 175, 194 (התשמ"ג); עע"מ 9341/05 התנועה לחופש המידע נ' רשות החברות הממשלתיות, פסקה 26 (19.5.2009); ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ נ' הרציקוביץ', פ"ד נח(3) 558, 570, 576-575 (2004)).

5. טענה נוספת שמעלה אולמרט היא, כי פרסום הקלטות יפגע בזכותו להליך הוגן בהליכים השונים המתנהלים בעניינו. גם טענה זו הועלתה על-ידי אולמרט בכלליות בלבד, ועל-כן דינה להידחות. עוד יוער, כי ספק רב אם מתן צו איסור פרסום מטעם זה הוא כלל אפשרי (ראו, בש"פ 1659/11 שטנגר נ' מדינת ישראל (26.4.2011); ע"פ 6578/12 מדינת ישראל נ' רשת-נגה בע"מ, פסקה 3 (6.9.2012); והשוו, בג"ץ 2759/12 וינר נ' מבקר המדינה (28.6.2012)). אף אם הסמכות לאסור את הפרסום מטעם זה קיימת, הרי שמניעה מראש של ביטוי בנסיבות אלו תעשה במקרים חריגים בלבד, שהמקרה דנא אינו נמנה עליהם (ראו, ע"א 409/13 שידורי קשת בע"מ נ' קופר, פסקה 16 לחוות-דעתי ופסקה 2 לחוות-דעתה של השופטת א' חיות (11.4.2013)).

6. לבסוף אעיר, כי אולמרט טען בפנינו כי "חדשות ערוץ 10" הפרו את צו איסור הפרסום טרם הגשת בקשתם לביטול הצו. ככל שטענה זו נכונה, הרי שאכן, יש בכך טעם לפגם. דלתות בתי המשפט פתוחות לאלו המבקשים לבטל או לצמצם צווי איסור פרסום

שניתנו, אולם כל עוד הצו עומד בתוקפו, על כל גורם, כולל כלי התקשורת, לכבדו גם אם לעתים הוא אינו לרוחו. על כן, סוגיית ההפרה הנטענת ראוי לה שתבוא בפני הגורמים הבכירים בפרקליטות המדינה (מתברר כי בא-כוחו של אולמרט אכן פנה בעניין לפרקליטות). עם זאת, נוכח הנימוקים שפורטו לעיל, אין בכך, אף בהנחה שהטענה נכונה, כדי להטות בענייננו את הכף.

7. לפיכך, מבוטל צו איסור הפרסום שניתן בהחלטתנו מיום 1.6.2014.

ניתנה היום, כ"ו בכסלו התשע"ה (18.12.2014).

ה נ ש י א ש ו פ ט ש ו פ ט ש ו פ ט ש ו פ ט